

Зробимо наше місто красивим!

Боярка

№ 5 (50)

09 лютого 2008 року

Газета Боярської міської ради

Інформ

Наш передплатний індекс 98573

Новини міської ради і виконкому

ТРЕТІЙ ТАЙМ МИ ВЖЕ ВІДІГРАЛИ...

Прийняття депутатами Боярської міської ради бюджету міста на 2008 р. нагадувало спортивні змагання.

Перший період. 24 січня. 23-я позачергова сесія. Рішення не прийнято ("за" - 0, "проти" - 28, "утрималися" - 5).

Другий період. 29 січня. 24-та позачергова сесія. Рішення не прийнято ("за" - 22, "проти" - 0, "утрималися" - 7, "не голосував" - 1).

Третій період. 1 лютого. 25-та позачергова сесія. Рішення прийнято! ("за" - 28, "проти" - 1, "утрималися" - 1).

Хтось із видатних людей сказав: "Якщо хочеш увійти в історію - пиши її сам". Нарешті і ми потрапили в історію. Ми самими останніми серед інших міст України прийняли міський бюджет 2008!

4 ЛЮТОГО. 8.30.

АПАРАТНА НАРАДА У МІСЬКОГО ГОЛОВИ

Присутні: Тахтарбаєв А.К., Шульга В.В., Балусєва О.М., Антипенко І.М., Заключенко Н.М., Мельничук В.В., Царюк Н.С.

Запрошені: Сокур Р.В. - "Боярська Варта", Цушко І.І. "Боярка-Інформ".

Слухали: інформацію про виконання доручень

Кому доручення	Зміст доручення
Заступники міського голови	Підготувати проекти рішень на чергову 26-ту сесію Боярської міської ради
Шульга В.В.	Вивчити питання про заборону проїзду транзитного транспорту через місто; підготовка до свята "Масляної"; підготовка брошури про 2-річну діяльність виконкому; інформаційне забезпечення населення щодо благоустрою.
Тахтарбаєв А.К.	Розробка проектно-кошторисної документації каналізування "старої" частини міста; провести зустріч з мешканцями будинку № 6 по вул. Будьонного; зрізання аварійних дерев; ямковий ремонт доріг; встановити 20 контейнерів в с/г технікумі; започаткувати один прийомний день на тиждень працівника ЖЕКУ на території с/г технікуму; встановити 3 "лежачих поліцейських" в "старій" частині міста; встановлення ури в місцях загального користування.
Тахтарбаєв А.К., Мельничук В.В.	Визначити території, які потребують у 2008 р. заміни бордюрів і плит; залучити до заміни бордюрів і плит підприємців міста.

4 ЛЮТОГО. 9.00. НАРАДА У ЗАСТУПНИКА МІСЬКОГО ГОЛОВИ ІЗ ЗАВІДУЮЧИМИ ДНЗ

Нараду провів заступник міського голови Шульга В.В.

Присутні: Якобчук Т.Ф. (ДНЗ № 2), Дуднікова Л.І. (ДНЗ № 3), Майок Л.Ф. ("Берізка"),

Пишона К.І. ("Джерельце"), Дарага В.І. ("Спадковець"), Ковальчук Н.Г. ("Іскорка"), Пушкар Л.І. (НВО).

Основні питання:

1. Підсумки роботи дошкільних навчальних закладів міста за 2007 рік та завдання на 2008 рік (Шульга В.В.).
2. Про особливості фінансування дошкільних навчальних закладів у 2008 році (Балусєва О.М.).
3. Інформаційне забезпечення діяльності ДНЗ (Цушко І.І.).
4. Про підготовку міських програм "Діти України", "Обдаровані діти", "Подолання дитячої безпритульності та бездоглядності", "Розвитку культури" на 2008 рік (в рамках підготовки до XXVI сесії міської ради).

4 ЛЮТОГО. 9.15. НАРАДА З

КЕРІВНИКАМИ КОМУНАЛЬНИХ СЛУЖБ

Присутні: Давиденко М.І. - директор К-Святошинського КП теплових мереж; Клименко В.Д. - директор КП "Боярка-Водоканал"; Сербан В.В. - начальник ВУ ЖЕК; Андрейченко Л.І. - директор КП "Комунсервіс"; Давиденко В.В. - директор МПП "Ліфт-Сервіс".

Запрошені: Сокур Р.В. - "Боярська Варта", Цушко І.І. "Боярка-Інформ".

Основні питання:

1. Про хід виконання поточних доручень міського голови.
2. Про стан розгляду заяв та скарг громадян комунальними підприємствами міста (до розгляду на засіданні виконавчого комітету 05.02. 2008 р.).
3. Про підготовку комплексних програм (за напрямками діяльності комунальних служб) до затвердження на XXVI сесії Боярської міської ради.

5 ЛЮТОГО 2008 Р. ЗАСІДАННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ БОЯРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Основні питання

- 1.1. Про бюджет м. Боярка на 2008 р. (підготував і доповів перший заступник міського голови Р.В. Гладкий).
- 1.2. Про стан розгляду заяв та скарг громадян комунальними підприємствами міста (підготували та доповіли керівники КП).
- 1.3. Про роботу Боярського Будинку культури (підготувала і доповіла директор БК І.А. Сєчкова).
- 1.4. Про присвоєння Коваль Л.Г. почесного звання "Мати-героїня" (підготувала: спеціаліст I кат. Ю.М. Цимбалюк, доповідач: заступник міського голови В.В. Шульга).
- 1.5. Про санітарну рубку дерев в м. Боярка (підготував: радник В.В. Мазурець, доповідач: заступник міського голови А.К. Тахтарбаєв).

Продовження на стор. 2

1.6. Про погодження тарифів комунальному закладу Київської обласної ради "Київський обласний протитуберкульозний диспансер" на надання комунальних послуг (підготувала і доповіла перший заступник міського голови Р.В. Гладкий).

2. Про надання дозволу на розміщення об'єктів торгівлі, побуту, виробництв (підготувала: головний спеціаліст І.Н. Заїтов, доповідач: пер-

ший заступник міського голови Р.В. Гладкий). Всього 6 питань.

3. Опікунські питання (підготувала: спеціаліст служби у справах неповнолітніх Ю.М. Цимбалюк, доповідач: голова ради опіки Л.І. Дуднікова). Всього 8 питань.

4. Про матеріальну допомогу (підготувала: спеціаліст I кат. О.М. Бібік, доповідач: керуюча справами З.М. Гапоненко). Всього 7 питань.

5. Про затвердження трудової угоди (підготува-

ла і доповіла керуюча справами З.М. Гапоненко).

6. Архітектурні питання (підготувала і доповіла головний спеціаліст В.В. Мельничук). Всього 32 питання.

7. Про право власності (підготувала і доповіла керуюча справами З.М. Гапоненко). Всього 8 питань.

8. Житлові питання (підготувала і доповіла головний спеціаліст М.Р. Слосар). Всього 4 питання.

До Дня захисника Вітчизни

Володимир Андрійович приніс до редакції декілька списаних аркушів паперу зі своїми нарисами з солдатської бувальщини. Разом із своїми спогадами він приніс часточку того часу. Прочитавши солдатські бувальщини, неможливо залишитись байдужим. Такого не друкують в підручниках. Про це можна дізнатись лише у людини, яка на власні очі бачила фашиста, і тепер свої спогади викладає на папері.

Нуріценко Володимир Андрійович. 31.07.1923 року народження. Ветеран Великої Вітчизняної Війни. Розпочав свій фронтний шлях в 1943 році. Він визволяв Україну, Білорусію, Росію. Отримав три поранення та контузію. Нагороджений трьома бойовими орденами і 18-ти медалями, у т.ч. "За Відвагу" та "За бойові заслуги".

Сьогодні Володимир Андрійович - голова

Боярської міської організації інвалідів війни та Збройних Сил.

Розпорядженням Київської обласної державної адміністрації від 03 грудня 2007 р. № 1327 Нуріценко Володимир Андрійович за багаторічну сумлінну працю, активну громадську діяльність відзначений Подякою Київської обласної державної адміністрації та грошовою премією.

ТОРТ

Біля входу у напівпідвал цього великого будинку ходив з автоматом у руках німецький вартовий у кожусі і великих солом'яних чунях, які надівалися на чоботи. Ми їх називали "слонятники".

- "Зняти вартового" - і сфрейтор Жаркенов, майстер цієї справи, по-пластунськи підповз до вартового ззаду і однією рукою ветромив йому ножа у спину, другою одночасно затиснув рота рукавицею.

- "Шлях вільний!".

Підійшли до зачинених ставнями вікон напівпідвалу і у щілину побачили накритий стіл, де декілька німців святкували Різдво.

Миттю спустилися у підвал. Я з протитанковою гранатою у руках, помкомвзвод Янін з автоматом.

Ногою вибили двері і жах охопив нас обох: за столом сиділо близько тридцяти німецьких солдат, а в щілину нам було видно лише трьох.

- "Руки вгору! Киньте зброю!" - закричав я на німецькій мові та підняв у руці протитанкову гранату.

Німа сцена. Зацепенілі німці. Хвилину, друга ... І німецький майор, найстарший з офіцерів, кинув свого "Вальтера" у куток. За ним поспішали туди ж автомати

та пістолети солдатів.

- "Кроком руш, у двір!" - німці вийшли у двір, де їх зібрали і вишикували наші розвідники.

Я та Янін на деякий час залишилися у підвалі, де й розслабилися від напруги, випивши сухого вина і, чим було, закусивши. Посеред столу стояв великий святковий торт.

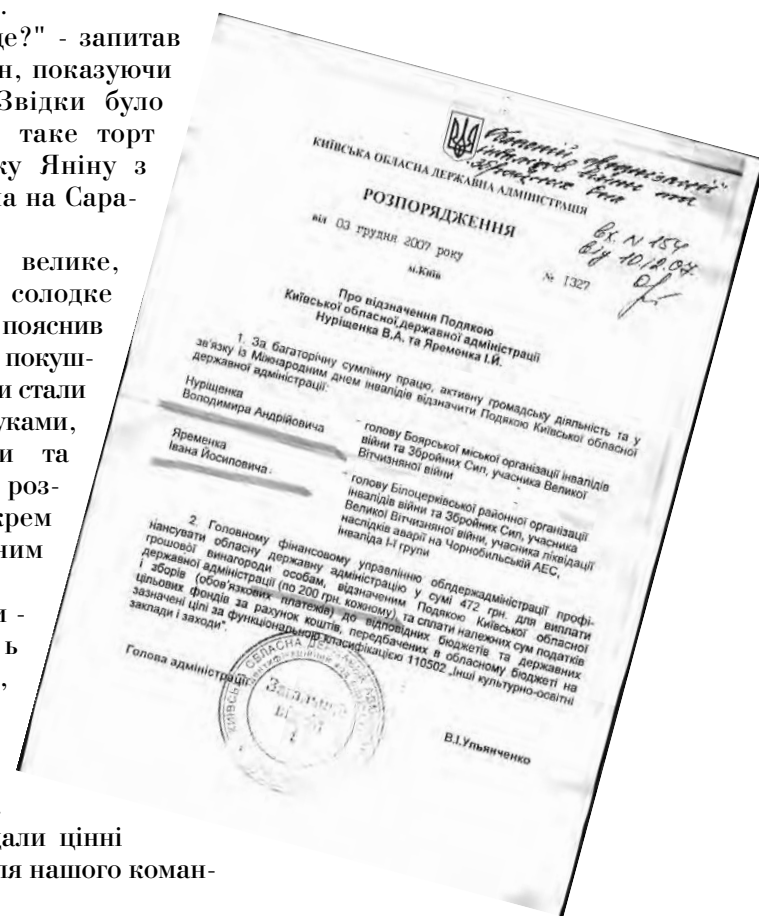
- "Що це?" - запитав у мене Янін, показуючи на торт. Звідки було знати, що таке торт колгоспнику Яніну з глухого села на Саратовщині.

- "Це велике, смачне, солодке тістечко" - пояснив я. Трошки покуштувавши, ми стали їсти його руками, поспішаючи та сміючись, розмазуючи крем по неголеним обличчям.

Скоро ставши темрявою, перевели взвод німців через переправу. Полонені дали цінні відомості для нашого командування.

Зустрічаючись неодноразово з Яніним після війни, ми дуже часто згадували наше частування німецьким тортом."

В.А. Нуріценко

"Наша частина 371 Червонопрапорного піхотного полку змінювала на передовій дуже "пошарпану" частину, яка понесла великі втрати, але так і не змогла прорвати оборону німців на підступах до Східної Пруссії.

Був кінець грудня 1944 року. Займали вже обжиті окопи та землянки передового краю. Попереду лежало засніжене поле. Трохи далі був ліс. Наш взвод розвідки одержав завдання розвідати "передову"

ворога та будівлю, що стояла на узліссі і на мапі мала назву "Господський Двір". Перше відділення взводу під командуванням помкомвзводу Миколи Яніна визначило об'єкт нападу. Одягнувши білі маскхалати, з настанням темноти вирушили на завдання. Передова ворога не була суцільною, а складалась з окремих дзотів. Без пригод пройшли передову, направились на узлісся, де стояв окремий великий напівзруйнований дім.

СВІТ СПОГАДІВ Р.А. ПЛУЖНИК

Ми пропонуємо вам зазирнути у світ спогадів Плужник Раїси Андріївни - ветерана Великої Вітчизняної війни, доблесного захисника нашої рідної землі. Вона народилася 24 серпня 1925 р. у мальовничому містечку Великий Бурлук Харківської області. Батько - музикант та ще й на всі

руки майстер, а мати - любляча й дбайлива господиня. Дитинство маленької Раїси згадується у сірих відтінках, адже вона пережила одну із трагічних сторінок нашої історії - голодомор. "То були страшні часи, - згадує Раїса Андріївна. - Куди не глянеш - всюди бачиш пухлих від голоду

людей. Особливо діточок, які благаючими очима дивились на кожного перехожого. Та й наша родина бідувала страшно. Перебивалися всім, чим могли: якою травинкою, листям, а інколи обмінювали якусь цінну річ на склянку зерна."

З самого початку війни

родині жилося важко. Коли почалася евакуація населення, сім'я вирішила не покидати рідної землі. "Діти, нікуди не поїдемо. Будемо помирати на батьківщині," - говорив батько тоді ще зовсім юної Раїси. Молодість - прекрасна пора для кожної людини, коли хочеться кохати та радіти

кожній хвилині життя. Але для майбутньої захисниці Батьківщини ця дивовижна пора проходила у непосильній праці. Дівчата копали окопи, будували аеродроми, посаджували смуги для літаків викладували тяжкою цеглою. А згодом Раїса потрапила на військову кухню, де працювала поміч-

ницею кухаря. Та настав час, коли радянські солдати почали відступати, і дівчину знову забрали на важкі роботи: укладали розмитий від дощів ґрунт для відступаючої колони. А коли прийшли додому, ворог вже чекав! Німці вигнали все населення в заплановану стайню за 7 кілометрів. Важко навіть уявити як в таких умовах родина Плузників вижила... Та якось через ліс йшла 58 гвардійська стрілкова дивізія, яка забрала сімох дівчат на фронт. Серед них була і Раїса.

Потрапивши в медсанбат, дівчина побачила інший бік війни: тяжкі поранення, море крові, невтомну працю хірурга, муки солдатів. Та юна 17-річна дівчина не могла витримати цього жаху. Згодом вона опинилася в батальйоні зв'язку, де мала повідомляти останні новини з фронту. "Командування постійно запитувало, наскільки ми просунулись. А що ми могли відповісти, коли

боротьба була настільки запеклою, що ми могли пройти вперед лише на кілька метрів. Ворог був невблаганний," - виринають спогади з пам'яті Раїси Андріївни. Визволивши Красноград, крок за кроком їхня дивізія йшла вперед. Був пройдений довгий шлях від Краснограда до Праги. Приємним спогадом від тих часів залишилась зустріч на Ельбі 5 травня 1945 з американськими та англійськими військами. Солдати обмінювалися рукоштовками і посмішками, побажаннями і сувенірами. Тут і застала наші частини новина про капітуляцію

Німеччини та визнання 9 травня Днем Перемоги, Великої Перемоги. Учасником цих подій була і сама Раїса Андріївна, за що нагороджена багатьма медалями. Першу свою нагороду вона отримала в 1943 - медаль "За бойові заслуги". Також вона отримала ордени "За мужність", "Червоної Зірки", "Вітчизняної Війни", "Відмінний Зв'язківець" та багато інших нагород. Нині Раїса Андріївна живе у Боярці.

Анастасія Остроушко та Марина Асмолова, студентки КіМУ

У Раїси Андріївни є ціла низка власноруч написаних літературних творів, фронтових спогадів. Пропонуємо вашій увазі деякі із них. Подаємо їх мовою оригіналу.

В КРАСНОГРАДЕ В МЕДСАНБАТЕ

*В Краснограде в медсанбате мы на русской печке под бомбежкой с Рудник Таней спали.
От волнений сели рядом, глаз не закрывали.
Боже мой, ночь темна, свистит, грохочет.
Стоп солдатский слышен.
Шофер сигналит, машину раненых привезли.
Мы спустились и склонились,
Я держала лампу.
- Операция тяжелая, - сказал Лобженидзе, -
Держи лампу прочнее,
Что ты расшаталась?
Подкосились мои ноги и тут же я упала.
Слышу Тиню: - Вот помощник Рая, что с тобою случилось?
Я всплакнула, прошептала:
- Тиня, хочу к маме!
Провожала на фронт мама, -
Крепко целовала и сказала:*

*- Комсомолка, держись стойко,
доченька родная!
Я держалась очень стойко, до победы мамочку вспоминала.
Нашим женщинам, ветеранам, пусть будет слава!
Мы с мужчинами вплотную за Родину сражались.
Прошло времячко тяжелое,
а для нас святое, седина нас не пугает,
а моришки тоже.
Так крепите мир, свободу и счастье и радость.
Пусть нашим детям и внукам Жизнь будет прекрасна!
Поздравляю Красногвардейцев, милых женщин-фронтовиков -
Я не жалею вам теплых слов.
Вовеки будьте вы счастливы,
Успехов, Славы хочу вам пожелать.
Большого вам счастья в этот день Победы.*

**Рая Плузник
Г. Харьков
9.05.80 г.**

ПОСЫЛКА

*Я посылку получила
Для радистов дорогих.
Поумьлись и побрились,
Сели рядом
Пухов Коля, Шевцов Толя
И заглядывают в мешок.
И увидели махорку
И чекушку на двоих.
Рая милая, спасибо,
Как приятно закурить!
Затянули и вздохнули,
Аж закашлялись до слез.
А, махорка-самородка,
Дым коромыслом стоит
Да по чарочке ж попало,
Ох какая, хороша!
Так сердечко заласкало,
Что бомбежка не страшна.
И запели песенку
"Катюша":*

*"Расцвели яблони и груши,
Поплыли туманы над рекой.
Выходила на берег Катюша
На высокий берег, на крутой."
Шевцов Толя вспоминает,
И не верится ему,
35 лет мирной жизни,
А у него все это наяву.
Да разве об этом расскажешь
В какие мы годы росли,
Какую безмерную тяжесть,
Через годы войны с собой пронесли.*

**Рая Плузник
Г. Харьков
9.05.80 г.**

ГЛАВНАЯ ЦЕННОСТЬ КОМПАНИИ "ВЕНТС"

ляет работать на тех же станках и в таких же условиях, что и рабочему в Европе. Широкое внедрение инновационных технологий и высокий уровень автоматизации оборудования позволяет поднять профессионализм производственного персонала до европейского уровня.

Каждый месяц в компанию приходит свыше 100 новых сотрудников. Сейчас в компании работает около двух тысяч сотрудников, основную часть которых составляют представители производственной сферы.

ЗАО "Вентиляционные системы" - это гарант постоянных рабочих мест и регулярных выплат заработной платы. Компания представляет весь пакет социальных гарантий, прописанных в Законе Украины о труде. Заработная плата выплачивается официально, предприятие перечисляет необходимые налоги и производит все социальные отчисления. Также, согласно законодательству, рабочие

на питание и бесплатный транспорт предоставляется каждому сотруднику автоматически во время приема на работу. Медицинская страховка вступает в силу после того, как работник проработал на предприятии 6 месяцев. Это и приобретение медикаментов, и оплата процедур, и проведение сложных операций, содержание больных в стационаре и т. д.

В своем движении навстречу мировым рынкам, в постоянном совершенствовании производства и повышении качества выпускаемой продукции, ЗАО "Вентиляционные системы" уделяет огромное внимание обустройству вспомогательных систем обеспечения производства. Это, в первую очередь, поддержание хороших климатических условий в производственных цехах - вентиляция и теплоснабжение помещений, освещенность, отсутствие бытового мусора и т. д. Каждый участок оборудован удобными раздевалками, чистыми санузлами и душевыми с

работы выпускников и студентов ВУЗов страны.

Несколько лет рядом ЗАО "Вентиляционные системы" реализует проект поддержки молодых родителей. Сотни новорожденных и их родители получают поздравления и материальную помощь от предприятия. Знаменательные даты в семьях сотрудников ВЕНТС также находят свое отражение в поздравительных и информационных публикациях в корпоративной газете.

Большое внимание уделяется культмассовым и спортивным мероприятиям. Чемпионаты по футболу и мини-футболу, экскурсии, конкурсы, викторины стали для сотрудников ЗАО "Вентиляционные системы" частью профессиональной и личной жизни. Сборная по мини-футболу в фирменной экипировке "ВЕНТС" принимает участие в чемпионатах города и района.

Для заинтересованных лиц ЗАО "Вентиляционные системы" проводит постоянную программу "День открытых дверей", где будущие сотрудники компании могут по достоинству оценить условия труда в компании.

ЗАО "Вентиляционные системы" - это профессиональная семья, которая трудится на большом и современном предприятии. Вслед за "первопроходцами" в компанию приходят их дети и родственники. Такая преемственность традиций положительна как для сотрудников, так и для компании, которая создает самые благоприятные условия для эффективного труда.

"ВЕНТС" имеет репутацию не только производителя высококачественного оборудования, но и работодателя, у которого хочется работать. Для своего развития менеджмент компании выбрал путь индивидуального подхода к каждому специалисту. Подтверждением этому можно считать тот факт, что исполнительный комитет Боярского городского совета по итогам конкурса "Лучший предприниматель города" в 2006 и 2007 годах признал ЗАО "Вентиляционные системы" лучшим работодателем.

Именно поэтому многие стремятся работать в "ВЕНТС"!

Мельник Людмила

ЗАО "Вентиляционные системы" было создано в начале 90-х годов. Тогда компания специализировалась на продаже бытовой и коммерческой вентиляции. Такой старт дал значительный опыт в области удовлетворения спроса на системы вентиляции у рядового потребителя, что привело к созданию собственного производства и созданию наиболее востребованной рынком продукции.

Сегодня ассортимент торговой марки ВЕНТС объединяет несколько тысяч наименований изделий, применяющихся во всех областях вентиляции. Он включает в себя все товарные группы, необходимые для создания малых и средних систем вентиляции. Компания предлагает самый широкий выбор бытовых и промышленных вентиляторов, алюминиевых и пластиковых решеток, воздуховодов. На сегодняшний день ЗАО "Вентиляционные системы" является единственной компанией Украины, которая самостоятельно производит полный ассортимент изделий, которые делают воздух в домах свежим и чистым, заботясь о здоровье и долгодетии своих потребителей.

Такое стремительное

развитие ЗАО "Вентиляционные системы" требует много квалифицированных рабочих рук. Именно поэтому одно из важных направлений развития компании - кадровая политика. Главная задача состоит не только в привлечении в компанию квалифицированных специалистов, но и создании комфортных условий для их работы.

Уникальная концентрация современного и высокотехнологического оборудования, соответствующего мировым стандартам, позво-

имеют гарантированный и оплачиваемый отпуск, оплачиваемые больничные листы. Лучшие работники ежегодно получают возможность санаторно-курортного оздоровления, оплачивая при этом всего 10% стоимости путевки.

Все сотрудники предприятия пользуются объемным социальным пакетом: бесплатная медицинская страховка, компенсация расходов на питание в заводском кафе, бесплатная доставка сотрудников на предприятие. Компенсация расходов

автономным обеспечением горячей водой.

Мероприятия по формированию лояльности сотрудников ЗАО "Вентиляционные системы" не ограничиваются стабильной заработной платой и социальным пакетом. Важное направление - профессиональное обучение сотрудников. Для этого разрабатывается целая система тренингов и семинаров. Кроме этого на предприятии введена программа наставничества. На базе и опыте компании защищаются дипломные и курсовые

ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ЗАКОННОСТІ "УСПІХУ"

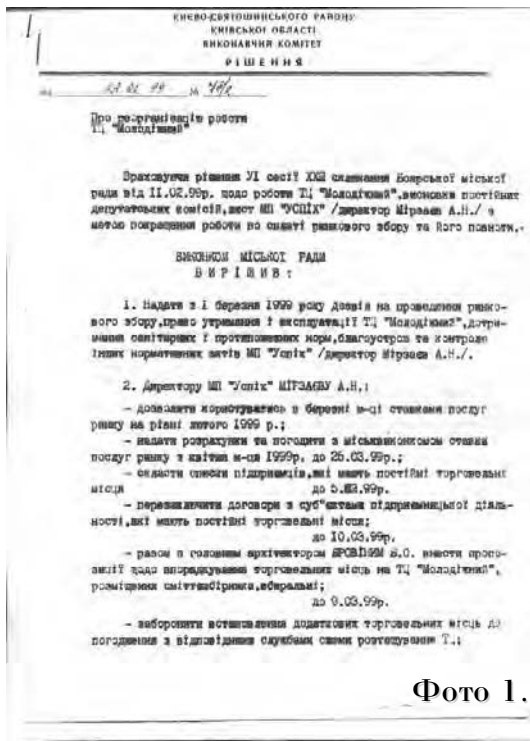

Фото 1.

"Брехня або перестріне, або дожене..." - саме такі слова були в номері газети "Боярин" у головного редактора Олійника В.В. І, здається, саме вони є лозунгом газети. Не без уваги газети "Боярин" до "своїх персон" залишився і громадянин Мірзаєв Анатолій Наріманович. Він потрапив під №3 у "чорний список" "Боярина". Прочитавши про себе статтю "Формула "Успіху", він вирішив розповісти нам факти ситуації, що склалася, і документально підтвердити їх.

ТОВ "Успіх" зареєстровано в Боярській міській раді 26.01.1993 року. Згідно статуту - займається комерційною діяльністю та наданням послуг населенню. Рішенням виконкому №73/2 від 22.02.1999 року з 01.03.1999 року "Про реорганізацію роботи ТЦ "Молодіжний", йому наданий дозвіл на проведення ринкового збору ("право

утримання і експлуатації") торгового центру "Молодіжний" (див. фото 1). В цьому рішенні викладено ряд вимог до адміністрації торговельного майданчика, який простягнувся вздовж паркану гімназії по вул. Молодіжній. Одна з основних - звільнити від будівельного сміття та облагородити територію до 1-го вересня для відкриття гімназії. Багаторазове звернення до районного керівництва і відділу освіти не знайшли підтримки. Дякуючи міському голові, на той час Білоку А.І., депутатам міської ради того скликання, які спільно з підприємцями та адміністрацією віднайшли вихід, отримавши дозвіл на розміщення ТЦ між вул. Молодіжною та Гоголя. На той час це були залишки вул. Дежньова, яку з вул. Гоголя наглухо закрив будинок МЖК та виритий в кінці 80-х р. котлован під житловий будинок, повні-

стю завалений сміттям. В тому майбутньому будинку повинні були проживати заводчани, які більше 20-ти років працювали на підприємстві. Після розпаду СРСР завод закрили, а чергу на

терії "Молодіжного", заміні трансформатора електропостачання на новий, більш потужний, мікрорайон отримав нові комунікаційні системи. В результаті - прибуток від діяльності ТЦ місто

отримує значний - 250 тис. грн. на рік. Деякі депутати місцевої ради не розуміють, що можуть своїми діями, щодо направлення великої кількості запитів до контролюючих служб на рівні району та області, залишити велику кількість людей без роботи, а

порушень та відхилень від проекту під час будівництва. Також на запит громадянки Тарновської була надана відповідь № 06-70/31 від 09.01.2008 року (див. фото №2.) від заступника міністра з надзвичайних ситуацій В. Третякова, згідно якої "встановлено, що проектно-кошторисна документація на будівництво пройшла комплексну експертизу (експертний висновок №25 від 12.04.2007 року) (див. фото №3). Будівельно-монтажні роботи ведуться згідно з проектом на підставі дозволу на виконання будівельних робіт інспекції державного

Фото 2.

житло скасували. На даний час іде повна реконструкція ТЦ, багато хто з підприємців і робітників ринку - колишні працівники вищевказаного заводу "Іскра".

Щорічно, завдяки діяльності ТОВ "Успіх", до бюджету міста надходять значні кошти. А саме - 68 тис. грн. за оренду землі, 85-90 тис. грн. ринкового збору, 58-60 тис. грн. єдиного податку. Щомісячно будинкам навколо території торговельного центру, за певні незручності, сплачується благодійна допомога. Завдяки тому, що виникла гостра необхідність по виносу труб теплопостачання та водопостачання (витрачено більше 30 тис. грн.) з тери-

сміт без засобів для існування. І в результаті їхньої діяльності, навколо будівництва - реконструкції ТЦ "Молодіжний" знову поширюються чутки з приводу незаконності проведення будівельних робіт, і взагалі, незаконного існування ринку. Але при перевірці, жодна з служб не виявила

архітектурно-будівельного контролю Київської обласної адміністрації від 19.04.2007 року №33/04-03/07".

Цікаво знати, де бере для своїх статей інформацію пан Олійник В.В, якщо жодна з описаних подій не відповідає дійсності?

Мірзаєв А.Н.

Фото 3.

КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ

В минулому випуску БІ (№ 4 від 02.02.2006 року) ми друкували статтю-розслідування "Куди поділись 97 500 грн.?", то ж, повертаючись до квартирної питання, ми вирішили знайти володаря всім відомої квартири. З громадянином Лупічем В.В., зв'язатися було складно, але все-таки вдалось.

В даний час гр. Лупіч В.В. знаходиться в м. Біла Церква у відрадженому. Але, маючи

бажання, можна "гори повернути". На відміну від авторів статті "Хто отримує квартири від Боярської влади" (газета "Боярин № 9"), нам вдалося отримати коментарі всіх учасників цих подій.

З Віктором Васильовичем змушені були обмежитися лише телефонною розмовою, оскільки, як вище зазначалося, він перебуває у відрадженому. Історія "ходіння по мукам" за довгоочікуваною квартирою не може залиши-

ти байдужим. І зразу ж постає питання: "Чому ж не одна з тогочасних місцевих влад, до сьогоднішнього дня, не надала соціальне житло людині, яка перебуває в черзі на отримання цього ж таки житла з 22.01.1990 року (під № 4)?". І знову питання: "Так "Хто отримує квартири від місцевої влади?"

Довгий час (19 років) Віктор Васильович, військовослужбовець, звільнений у запас, намагався отримати

квартиру. Неохоче згадує, куди тільки не доводилося звертатися за допомогою. Скільки часу було витрачено на аудієнції до місцевих і районних керівників. Написано безліч прохань і листів, але було все марно, скрізь натикався на нерозуміння, "глуху стіну". Всі обцяли, просили почекаати, розуміючи, що згідно чинного законодавства, квартиру виділити все-таки необхідно. Але житла для нього не було (а

Продовження на стор. 6

може для когось й було, хто знає?).

Надія помирає останньою. Віктор Васильович вирішив звернутися до нинішнього мера м. Боярка Добрівського Т.Г. Добрівський запевнив, що зробить усе можливе, аби житло було таки виділено Лупичу, і взяв це питання під особистий контроль.

В міській раді нам надали переписку Т.Г.Добрівського та ДП "Дніпровський круг" про прохання виділити соціальне житло. Офіційні документи ми публікували в "БІ" №4 від 02.02.2008 року. В них зазначено неодноразові звернення мера до будівельної компанії.

Мабуть цей рік для Лупича В.В. виявився найщасли-

вішим. За 19 років сталося багато змін, як у країні, так і у сім'ї Віктора Васильовича. За цей час виросли діти, народились онуки. А якою потрібною для нього є ця квартира. І ось, нарешті, такі бажані ключі від квартири.

Згідно рішення Виконавчого комітету Боярської міської ради № 9/ 4 від 15.01.2008 року гр. Лупич

Віктор Васильович отримує квартиру за адресою: м. Боярка, вул.Білогородська, буд. 51, кв. 14. Квартира придбана за рахунок коштів субвенції Держбюджету військовослужбовцю. (див. фото 1.)

Ось історія 19-річної давності, яка отримала своє логічне завершення тільки в цьому році. Віктор Васильо-

вич в розмові неодноразово наголошував на подяці Тарасу Григоровичу. Він завдячує йому за турботу і за те, що не залишився байдужим до людської долі. Він вперше направив на людину з виконавчої влади, яка виконала свою обіцянку.

З В.В. Лупичем спілкувалася М. Смірнова

Статистика

Сумна статистика, або "горе чужим не буває"...

основний документ - актовий запис про смерть, направляє інформація про померлого до Державної податкової інспекції, Управління праці та соціального захисту населення та Управління пенсійного фонду.

Людина пішла з життя і розгубле-

юридичні права та обов'язки: сімейні, пенсійні, спадкові. Це важливий документ правопідтверджуючого значення.

Заяву про реєстрацію смерті можуть зробити родичі, сусіди, працівники житлово-комунальних організацій, інші особи, і, обов'язково мати при цьому особистий паспорт. Відповідно до Правил реєстрації актів цивільного стану України підставою для реєстрації смерті є лікарське свідоцтво про смерть або рішення суду про оголошення особи померлою, а якщо померлий мав паспорт, військово-обліковий або пільговий документи, то вони подаються при реєстрації, а в подальшому вилучаються.

Законодавець передбачив усі можливі варіанти, де можна зареєструвати смерть. Це: за місцем проживання померлого або за місцем настання смерті.

За таких умов в місті Боярка було зареєстровано:
- за місцем настання смерті - 116 осіб;
- за місцем поховання - 48 осіб;
- за останнім місцем про-

живання - 508 осіб.

На підставі щомісячних та щорічних звітів можна зробити ряд висновків, як втішних, так і сумних. Перш за все, в місті майже немає випадків смерті дітей віком від 1 до 16 років. Велика смертність серед дорослих має різні причини. На підставі запису "Причина смерті", можна констатувати, що причиною смерті більше ніж 57% осіб були серцево-судинні захворювання, близько 7% - шлунково-кишкового тракту, 7,8% - туберкульоз, 11% - онкологічні захворювання.

За кожним актовим записом про смерть стоїть чиєсь горе, а особливо трагічно, коли людина сама собі обриває життя, тобто йде на самогубство - 8 осіб. А, також, безмежно страшно, коли люди стають жертвами недбалості інших. Адже всі ми знаємо, з якою швидкістю "літають" по вулицях міста машини. І підсумки такої необачності лякають - 43 смерті на дорогах. А за цією страшною цифрою, як правило, молоді люди віком до 30 років.

Надзвичайно гірко, коли доводиться реєструвати смерть невідомих осіб на підставі висновків судово-медичної експертизи - 42 особи зареєстровано у 2007 році. Це категорія осіб, при реєстрації яких в актовому записі про смерть замість прізвища пишеться: "невідомий" та поховання здійснюється за рахунок бюджету міста. 38 померлих було поховано ритуальною службою комбінату комунальних підприємств.

А щодо вікового цензу померлих:

- від 20 до 30 років - 2,2 %;
  - від 30 до 40 років - 5,3%;
  - від 40 до 50 років - 8,4%;
  - від 50 до 60 років - 15,6%;
  - від 60 до 70 років - 16,7%;
  - від 70 до 80 років - 19,2%;
  - від 80 до 90 років - 25,45.
- 25 осіб померло віком за 90 років.

Дуже хотілося б, щоб у 2008 році ми якнайменше фіксували вищезгаданих подій.

спеціаліст I категорії
Боярського міськвиконкому,
Медведєва В.В.

Іноді, повертаючись з роботи втомленою, хтось із знайомих зауважить - від чого було стомитись, адже скільки тих весіль... Та чомусь усі забувають, що найбільше в органах реєстрації актів цивільного стану реєструють смерть. Сумні реалії сьогодення...

Лише в 2007 році виконкомом Боярської міської ради було зареєстровано 672 смерті, що на 82 більше, ніж в 2006 році. А окрім видачі свідоцтва та довідки для одержання допомоги на поховання, оформляється

на сім'я починає готуватись до поховання, та перш за все необхідно зареєструвати смерть в органах реєстрації актів цивільного стану. Законодавством передбачено зробити це в триденний термін, бо несвоєчасна реєстрація смерті для рідних може мати негативні наслідки як в момент реєстрації, так і в майбутньому, бо тільки свідоцтво про смерть дає можливість отримати в ритуальних службах дозвіл на поховання. З його отриманням виникають, змінюються, припиняються певні

Незабаром весняний ПРИЗОВ

Згідно Указу Президента України №1003 від 24 жовтня 2007 року 5 лютого 2008 року Києво-Святошинський райвійськкомат надав до Боярської міськради список виклику призовників, які мешкають у місті Боярка в кількості 445 громадян для проходження призовної комісії "Весна-2008".

Керуючись Законами України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про місцеве самоврядування в Україні" виконавчий комітет Боярської міської ради вирішив: організувати

та провести призов і відправку на строкову службу до лав Збройних Сил України чоловічої статі, яким до дня відправки у військові частини виповнилося 18 років і які не мають право на відстрочку, та громадян старшого призовного віку, які втратили право відлизу на строкову військову службу.

Для цього військово-обліковим столом Боярської міськради розроблені заходи для забезпечення організованого прибуття громадян, які підлягають призову.

Нагадуємо, що під час явки до райвійськкомісаріату при собі необхідно мати писане свідоцтво, довідку з місця навчання та останній рентгенівський знімок флюорограми (терміном не більше 1 року).

У разі неявки призовника без поважних причин за викликом на призовну комісію, призовник несе відповідальність, встановлену Законом.

Начальник
військовооблікового столу
Боярської міськради
Стороженко А.Ф.

"ДО ПОЕТА ТЕМИ ЛИНУТЬ ЗВІДУСІЛЬ..."

Ім'я Любові Осіпенко засяло на мистецькому небі Боярки відносно недавно в 2004 році, коли побачила світ її перша збірка "Жіночі таємниці". З того часу в житті пані Люби відбулося багато подій: творчі зустрічі по школах міста та району, участь в першому "дорослому" поетично-пісенному фестивалі "Кленові журавлі", кілька репортажів на телебаченні, зйомки у

рекламних роликах та популярній передачі, сила-силенна листів, які линуть на телебачення з усіх куточків України - всього їй не перелічити... А новий 2008 рік розпочався для Любові Кирилівни виходом II збірки її поезій "Калинова гілка", презентація якої відбулася 20 січня в Боярському краєзнавчому музеї. Серед гостей пані Любові був і кореспондент нашої газети...

Того дня в гостинній літературній світлиці Боярського краєзнавчого яблуку ніде було впасти. Та, власне, ніяких яблук і не було. Був теплий усміх давніх і нових друзів, тамування радісних сліз в очах рідних, море квітів і музики, спогади та мрії на майбутнє. І, звичайно ж, - багато-багато отого трепетного й незабгненного дива, ім'я якому - поезія.

Саме того дня Любов Осіпенко відкрила деякі таємниці своїх віршів та розповіла про деякі фрагменти життя "в народі" її "Жіночих таємниць" - першої збірки. Зокрема, такий епізод:

- Коли вляглися хвили вітання з першою книжкою, якою я обдарувала всіх своїх друзів, - розповідає пані Люба, - я вирішила продати частину тиражу. І от якось підходить до прилавку незнайома жіночка. "В мене є Ваша збірочка", - говорить. І продовжує: "В мене... вкрали сумку. Звичайно ж, заявила до міліції. Чесно кажучи, мало сподівалася, що знайдуть. Аж ось викликають. Дивлюся - моя сумка. Порожня. Майже. Тобто, гаманця та молільника в ній, звісно ж, не виявилось. Але натомість там лежала... Ваша збірочка. Яким дивом туди потрапила (я її точно туди не клала, бо про Вас навіть нічого не чула до цього випадку!) - невідомо. Та саме так я познайомилася з Вашою творчістю..."

Це - лише один з епізодів, пов'язаних з першою збіркою. Що ж до "Калинової гілки", то тут - свої дива. Наприклад, найбільше зворушив всіх присутніх вірш "Скакав козак на білому коні". До написання цієї поезії, яка написана за... три хвилини на листку відривного календаря, поетеса йшла... 13 років! Тоді бабуся розповіла Люби чи то історію, чи то легенду про зустріч козака зі своєю долею. Зворушена тією розповіддю, Люба ніяк не могла її забути. Та жила та історія не на папері, а в її серці... А потім якось прийшла з роботи, присіла до столу... І полилася з самої глибини

серця поетичні рядки. Вхопила що під руку потрапило - і давай записувати! Щоб не зникло те одкровення, яке визріло нарешті в серці її запросилося на папір... А потім був відпочинок в санаторії, і теплий літній вечір, і цей вірш. А ще - маленька дівчинка, яка слухала його, притаївши подих, а з широким відкритих очей тихо котилися по дитячим щічкам сльози... А наступного дня дівчинка подарувала Любові Кирилівні свій малюнок, на якому відтворила почуте.

От тільки шкода, що той малюнок у мене хтось поцупив - зітхав пані Люба - Та дівча обіцяло намалювати й вислати мені новий малюнок, якого я з нетерпінням чекаю...

Взагалі ж поетичне натхнення Любов Осіпенко черпає з... буденності. Найбільше віршів приходить... на город! Наприклад, "Діалог квітів" був підслуханий нею на клумбі біля власної хати. А жартівливий "Гарем" став наслідком ремонту. "Приїхали мені допо-

Скакав козак на білому коні

*Скакав козак на білому коні
І захотілось йому чистої водиці.
Побачив він криницю вдалині,
Коня свого направив до криниці.
Там молоденька дівчина стояла
Така собі сіренька, непримітна,
Вона з криниці воду набирала,
Хоч і сумна, та до людей привітна.
Козак підїхав, тихо зупинився.
«А хто ж ти будеш» - запитав на лихо.
З коня зіскочив, в очі подивився.
«Я ваша доля» - відказала тихо.
Хіба ж такої долі я чекав -
І пліткою він полоснув її груди.
Пів світу зїздив все її щукав,
Якщо така, то хай ніякої не буде.
Минали роки, дівчина росла.
І стала лебедем з гидкого каченяти,
А по весні, як ружея розцвіла
І час прийшов їй також покохати.
... Чого тільки не було на столі,
Вино й горілка там лились рікою.
Прше весілля відгуляли на селі
Пішли до сальні наречений з молодію.
Возем його пеначе обпекло,
Коли побачив шрам на її тілі,
Вона сказала: «Це давно було,
Я козака водою напоїла»...
Герой наш отакого не чекав
Згадав оту криницю край дороги.
Він на коліна біля дівчини упав,
Обняв її стрункі високі ноги.
Як зможеш, то пробач за все мені.
Він обливав сльозами білі груди.
Своєї долі не обїдеши на коні.
І не втечеш від неї, кажуть люди.*

магати сестри - сміючись, згадує Любов Осіпенко. - Білять, красять, туди-сюди з відрами бігають - рух як на Хрещатику. А мій чоловік так задоволено "керівні вказівки" роздає - ну чисто тобі шейх якийсь чи султан. То я йому - вірш, щоб не забував, під яким небом знаходиться..."

Тому їй не дивно, що кожен вірш - то історія життя. Маленька застигла краплинка щирості й любові, яка допомагає не загубитися у вічності, не розплескати того, що переповнює серце й примушує схоплюватися посеред ночі, хапаючись за олівець.

Найголовнішим експертом своєї творчості Любов Кирилівна вважає свою маму, Наталю Андріївну Пилипенко, якій незабаром виповниться 80 років (вона також була присутня в залі й скористалася нагодою сказати присутнім декілька слів про свою донечку). "Експертиза" віршів проста: якщо мама плаче (як, наприклад, при читанні поезії "Чорнобривці"), значить, вірш вдався. Та й донечка Світлана та сестричка Надя - мабуть, найпочесніші гості цієї презентації - теж часто є і першими слухачами, й першими критиками нових вір-

шів. А головним спонсором обох збірок був чоловік пані Любові - Олександр. Він же виступив і художником-оформлювачем "Калинової гілки".

"Ви лишень уявіть, - згадує пані Люба, - приходжу якось з роботи, а в хаті - тихо. Думала

Гарем

*Десь, далеко-далеко на сході.
Де ніколи немає зими.
Під чадрою красуні там ходять
Гульчатай, Зульфія, Фатіма.
Всі жінки одного чоловіка.
Всі для нього і тільки йому.
Поклялися кохати довіку,
Догоджати йому одному.
Всі по черзі приходять до спальні
Гульчатай, Зульфія, Фатіма.
Хто на кухні, в саду чи у пральні,
Ну а я це роблю все сама.
Всі танцюють, працюють, кохають.
Гульчатай, Фатіма, Зульфія.
Вони навіть поняття не мають.
Що у нас це роблю тільки я.
То ж, чи заздрити їм, чи жаліти
Фатіму, Зульфію, Гульчатай,
А чи може в гаремі пожити,
Чоловіка свого запитай.*

- нема нікого. Аж гульк - сидить мій Сашко Васильович за столом, перед ним - кетяг калини, і він так захоплено його перемальовує на аркушику з зошита... Так з тим кетягом до видавництва й поїхав - щоб колір був саме такий, як у тої калини..."

Що ж до планів на майбутнє, то вони прості: випустити наступну збірку поезій, яка, скоріше за все буде називатися "Калейдоскоп". Для цієї збірки

у пані Любові є вже... більше 200 тем! Одна з поезій майбутньої збірки - "Сіра мишка" - прозвучала того вечора в літературній світлиці Боярського краєзнавчого. "Покохай мене сірою мишкою..." - тихо лунає в пригніченій жалі, і я мимо-волі помічаю, як від цих простих щирих слів, пригадавши щось своє, жінки втирають сльози...

То що ж головне в цій жінці і її творчості? Про це запитайте у людей. Одні знають її як працівника торгівлі - бо ж багато років пропрацювала в Боярському центральному гастрономі. Та ці люди не знають її... Інші називають її лікарем - бо її вірші, прості й щирі, лікують душі від відчаю, злості, байдужості. Та й вони, обожнюючи, теж не знають її... Хто ж вона - Любов Кирилівна Осіпенко? А мабуть що... вчитель. Адже своєю творчістю вчить не збиватися на манівці, не торгувати почуттями. І ще одному: простому розумінню того, що не існує дрібниць в цьому світі. Бо ж будь-яка, на перший погляд, дрібниця (буденні клопоти чи перший сонячний промінчик, пропущений через серце) розростається до вселенських розмірів... чистої росинки, в якій відбивається весь світ...

Радислав Кокодзій

...І ПРОСИВ ПЕРЕД СМЕРТЮ:

"ЯК УМРУ, ПОСАДІТЬ НА МОГИЛІ КВІТИ..."

З лютого... Вже стало доброю традицією жителів нашого міста збиратися цього дня на невеличкому цвинтарі біля Свято-Михайлівської церкви, щоб вшанувати пам'ять одного з найвідданіших синів України і, волею долі, нашого земляка Володимира Івановича Самійленка. Це вже стало доброю традицією нашого міста.

І по-весняному сонячний день 3 лютого 2008 року не став винятком. Того дня тут зібралися представники Боярської громади та творчої інтелігенції міста, яким не байдужа ні рідна мова, ні доля України, ні полум'яні поетичні рядки, в яких не слова - весь біль за долю рідної землі. Серед них - поет Віталій Приймаченко, член Спілки письменників України Микола Герасименко, Заслужений журналіст України Ніна Харчук, депутат Боярської міськради Володимир Вітюк, депутат Києво-Святошинської районної ради та голова обласної жіночої громади Тамара Бігун... Також пам'ять поета вшанували міський голова Тарас Добрівський та заступник міського голови Валерій Шульга.

Деякі десятиліття чоловік схилиють в хвилині мовчання голови навколо завітаної могили... А далі... Ніна Федосіївна Харчук познайомила присутніх з маловідомими сторінками життя Володимира Самійленка... Директор Боярського краєзнавчого музею Любов Федорівна Кравченко зачитує

рядки архівного документу (спогади Надії - власниці будинку, в якому квартирував Самійленко) - живого свідка останніх днів життя поета... Звучать вірші поета... Ні, то не були літературні читання чи поетична композиція. Скоріше, то була спроба осмислити самих себе, поглянувши на день сьогоднішній очима помираючого в простій хатині над ставом поета. А ще було яскраве сонце, яке посміхалося з бездонної блакиті, і пронизливий вітер, який пробирив до кісток. Лютевий вітер історії...

Та з високого пагорба понад ставом знову лине до просині високого неба поетове слово. А відтак, відгукуючись в серцях, отримує зовсім інше життя - в питаннях та планах на майбутнє. Чому зараз, на 17-му році Незалежності, ставлення до української мови бажає бути кращим? Чому отой "діамант дорогий" до цього часу лежить занедбаний в пилюці курних шляхів? Чому практично неможливо знайти в наших газетних кіосках українськомовну газету? Чому українська пісня чувається на

нашому телебаченні "бідною родичкою", а не господаркою? І чому до цього часу на могилі Володимира Івановича немає навіть скромного надгробного пам'ятника - лише гранітна плита вростає в землю під металевим хрестом?..

І зовсім іншого змісту (більш глибокого і сучасного) набувало послання Володимира Самійленка до нас і нашої сучасності - його знаменитий вірш "Ельдорадо", який прочитав Володимир Вітюк. Вірш, який стосується кожного з нас. Бо, як не

прикро, на сучасних держиморд, які сміються з нас і з української мови, з української історії, палложаки її, все ще немає управи...

Організатором цього річного заходу по вшануванню пам'яті Володимира Самійленка стала "Жіноча громада" міста на чолі з Ангеліною Лахтадир. Більше того, надалі саме ця організація буде опікуватися цією могилою. А ми... Ми будемо співвідносити історію України та рідного міста з... власним життям. І зберігати славні імена історії нашої, і нашу Боярку, яка

стала прихистком таланту і останнього домівок не одного патріота України.

Віталій Приймаченко читає свій вірш, присвячений Володимиру Самійленку... Один за одним присутні беруть слово, кладуть на могилу квіти... А коли люди розходяться, на могилі залишаються полум'яніти вічним вогнем оті трепетні пелюстки живих квіток, і вітер шарпає ледь помітні вогники свічок. Невгасимих свічок пам'яті...

Радислав Кокодзей

"ЯК ДОВГО ЙШОВ Я ДО СВОГО НАРОДУ..."

Боярська земля... Казковий край художників, композиторів і, звичайно ж, поетів. Вона живить тим п'яним трунком творчості нас, жителів міста, вона незримо-невгасимим сьйвом освітлює пам'ять про наших

земляків, які колись ступали Боярськими вулицями, вона щедро ділиться своїми скарбами з іншими. Тими, хто прагне збагатитися духовно, доторкнувшись до вічного джерела творчості синів землі Боярської.

Свідченням цього є, зокрема, незвичайна подія, яка нещодавно відбулася в... Чернівці. 24 січня тут проходив творчий вечір пам'яті, присвячений життю та творчості нашого земляка, вчителя й поета-дисидента Івана Юхимовича Коваленка. Нагадаємо, що з кожним роком творчість Івана Коваленка знаходить все більш широке коло шанувальників. Вечори пам'яті в Боярці (Києво-Святошинська класична гімназія та Боярський краєзнавчий музей), Києві (Спілка письменників України та "Елітарна світлиця" Будинку вчителя), Миколаєві, Херсоні та ін. - то вже історія. Сьогодні ж цікавість до творчості нашого земляка виходить на новий, більш

"якісний" рівень. Адже якщо раніше ініціаторами подібних заходів виступали боярчани, то зараз вже жителі інших міст самі знаходять вірші, відкриваючи для себе творчість нашого земляка. Разом з цікавістю шириться й "географія" вивчення творчості Івана Юхимовича Коваленка.

Та повернімося до нашої розповіді. Вечір проходив у клубі учбово-виробничого підприємства УТОС (директор клубу - Андрій Коновал). Безпосередніми організаторами вечора стали художній керівник клубу Наталія Заєць та художній керівник клубу шанувальників поезії Марія Вороніна. На вечорі були присутні представники громадськості та творчої інтелігенції міста: Лариса Куровська -

дочка видатного українського поета і прозаїка Дмитра Куровського; Владислав Савенок - поет, прозаїк, журналіст; Святослав Хрикін - чернігівський поет та художник; Микола Лелюк - чернігівський поет; Юрій Крисанов - Голова Чернігівської організації Конгресу літераторів України.

Також були присутні гості із Києва та Боярки: Ірина Коваленко - дружина поета; Марія Кириленко - дочка; Лариса Пацанівська - учениця поета та популяризатора його творчості; Радислав Кокодзей - журналіст, поет, автор численних публікацій про Івана Коваленка.

Вірші поета читали учасники художньої самодіяльності клубу УВП УТОС та учні шко-

ли-інтернату для слабозорих. У виконанні Володимира Чудновського прозвучала пісня на слова Івана Коваленка "Батьківщині", музика Володимира Зубка.

...На окремому столику - портрет поета, тремтливе сьйво свічки і полум'яніючий кетяг каліни. Зі сцени звучать слова поезій, в яких оживає зболена душа нашого земляка. Нескорена душа людини-борця, який мав мужність кинути виклик тоталітарній системі і перемогти. При цьому - залишитися ніжним ліриком, люблячим батьком і чоловіком, талановитим вчителем. Залишитися (наперекір всьому і незважаючи ні на що) перш за все Людиною.

Радислав Кокодзей

ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР ПАМ'ЯТІ... ІСТОРИКА-НАУКОВЦЯ

Цікава то річ - футбол... Влітку - то зрозуміло: хто ж відмовиться поганяти м'яча по густій зеленій траві футбольного поля? Та, виявляється, навіть взимку не знає шкряпаній м'яч спокую.

От і минулої п'ятниці, тобто якраз в перший день лютого, відбувся черговий турнір з футзалу, присвячений пам'яті Віталія Сергійовича Чижка. Того дня футбольному герці зійшлися 4 команди: "Кодак", "Парк", "Надія" та "Хвиля".

Незважаючи на невелику кількість команд-учасниць, пристрастям, які розгорілися того дня в залі проведення турніру, могли б позаздрити навіть трибуни центральних стадіонів. Втім, залишимо "поза кадром" емоційну сторону змагань і зупинимось на результатах.

"Кодак" - "Парк": 2:0;
"Кодак" - "Надія" : 3:2;
"Кодак" - "Хвиля": 1:0. Таким чином, в наполегливій боротьбі "Кодак" виборов 3 перемоги і відвоював I місце.

Особливістю команди "Парк" є те, що це - команда ветеранів. (Уявіть собі, один із

гравців - 1943 року народження!) Родзинкою ж команди є те, що її гравці (зокрема, Жолдак Олександр та Пипненко Андрій) раніше грали в одній команді разом з чоловіком, пам'яті якого було й присвячено цей турнір.

Наша довідка: *Віталій Сергійович Чижко - відомий український вчений, доктор історичних наук, професор, директор Інституту біографічних досліджень Національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського.*

Народився Віталій Чижко 5 липня 1951 року в с.Ор'яниця Дубровицького району Рівненської області. Біографія хлопця складалася традиційно: навчання в школі, робота в будівельному управлінні, служба в армії... Точніше, біографія складалася б традиційно. Якби не одне "але": мавив хлопець історією, не полишав ні на мить його уяви таємниці давно минулого та діяння днів юроранніх. Саме тому з 1973 по

української освіти і науки (штат Іллінойс, США).

1996 рік - Віталій Сергійович Чижко обраний президентом Українського біографічного товариства.

В 2001 році Віталій Сергійович був включений до складу наукової ради Президії НАН України "Інформація, мова, інтелект"...

Втім, це лише окремі віхи наукової діяльності цієї видатної людини. Головною ж рисою пана Віталія було

1978 року Віталій - студент історичного факультету Київського державного педагогічного інституту ім. О.М.Горького. а далі - стрімкий злет як науковця.

Після закінчення аспірантури Віталій Чижко - молодший співробітник Інституту історії АН УРСР. 1985 - 1986 - старший науковий співробітник Відділення наукової інформації президії АН КРСР.

1993 рік - участь у Міжнародній науковій конференції, присвяченій відродженню

те, що при всій його прямоті та надприродній зайнятості у нього завжди знаходився час для спілкування з друзями, для поради чи допомоги тим, хто потрапив в біду і, звичайно ж, для улюбленого захоплення - футболу...

Тому максимум, що могла собі дозволити команда - це поступитися I місцем більш молодим гравцям "Кодаку". Тим самим відвоювавши II місце турніру й... призовий м'яч. А результативність гри команди така:

"Парк" - "Хвиля": 4:1;
"Парк" - "Надія": 2:1.

На закінчення турніру у "Хвилі" залишився лише один суперник - команда "Надія". Вигравши з рахунком 3:2, "Хвиля" посіла III місце.

Поки гравці команд обмінюються жартівливими зауваженнями, знову й знову "прокручуючи" пам'ятні епізоди чемпіонату, голова Боярського міського осередку Києво-Святошинської районної федерації футболу Юрій Зорнік просить команди вишукватися і... опускається перед стросом на одне коліно, тримаючи в руках стосик пам'ятних дипломів. Ні, то не низький уклін футболістам, які, безумовно, заслуговують і на таке визнання їхніх заслуг. Це - один із "робочих" моментів турніру. Звісно, дипломи були заготовлені заздалегідь. Але назви команд-переможців вписувалися безпосередньо в залі по закінченні турніру. Крім того, краці гравці (які теж отримали відзнаки) визначалися колегіально, шляхом обговорення, в якому брали участь всі гравці команд - учасники турніру.

Вже споночіло, коли учасники турніру залишили гостинну спортивну залу. Міцні потиски рук, широкі посмішки та дотепні жарти людей, для яких футбол - ще одна сторінка їхнього життя. Того дня футбольний красень-кубок чемпіонату імені Віталія Сергійовича Чижка поїхав до історичної частини міста. А от чи отримає він там "постійну прописку" - про це ми скоро дізнаємося. То хто ж кине виклик поки що непереможному "Кодаку"?

Радислав Кокодзей

ВІА "КОНТИНГЕНТ"

В актовому залі Боярської класичної гімназії 4 лютого відбувся двогодинний концерт ВІА "Контингент". Учасники ансамблю - колишні воїни-афганці. На концерті були присутні учні 9-11 класів та викладачі навчальних закладів м. Боярка.

Афганістан - болюча капля історії у пам'яті народу. Війна ні для кого і ніколи не була святом.

ВІА "Контингент" - полтавський гурт, учасники якого є воїнами-афганцями. Вони вижили в тому пеклі, і сьогодні через свої пісні намагаються донести

до людей події тієї страшної афганської війни. Подорожують містами і селами нашої країни, дають концерти у освітніх закладах, закладах культури і мистецтв. Слова пісень мають глибокий зміст і позитивно впливають на сучасне молоде покоління. Концертна програма складалася з двох основних частин - виконання пісень і розповідь про події того часу..

Атмосфера в залі була теплою і затишною, бо ніщо так не хвилює душу, як пісня. Присутні на концерті, були глибоко враже-

ні змістом пісень, адже та війна, що тривала протягом 9-ти років, забрала велику кількість ні в чому не повинних людських життів. І цією тугою і біллю були пронизані тексти пісень.

Сучасне молоде покоління виховується не за принципами комунізму, а на принципах демократії, історія афганської війни не описується в підручниках і не входить до програми вивчення в середніх школах.

Отже хочеться побажати молодому поколінню такої ж відваги, патріотичності, мужності і самовідданості

по відношенню до свого народу і батьківщини.

Марина Смірнова

За які виробничі упущення та інші проступки і на який термін може бути зменшено чи зовсім не виплачено премію працівнику?

Виробничі упущення та інші проступки - це порушення вимог виробничих і технологічних інструкцій, норм охорони праці, прогул, поява на роботі в нетверезому стані, порушення встановленого режиму роботи тощо.

Підприємство самостійно визначає правила внутрішнього трудового розпорядку, які затверджуються трудовими колективами за поданням власника або уповноваженого ним органу і профспілкового комітету на підставі типових правил.

Правилами внутрішнього трудового розпорядку передбачається дисциплінарна і адміністративна відповідальність, а також інші міри відповідальності, передбачені чинним законодавством, за порушення трудової дисци-

пліни або невиконання чи неналежне виконання трудових обов'язків.

Відповідно до ст. 147 КЗпП за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосований такий вид стягнення, як догана. Протягом строку дії дисциплінарного стягнення заходи заохочення до працівника не застосовуються (ст. 151 КЗпП). Перелік заходів заохочення (за успіхи в роботі, за особливі трудові заслуги тощо) і підстави для їх застосування визначаються правилами внутрішнього трудового розпорядку. Крім того, зазначає автор, за скоєний проступок працівник, якому оголошена догана, може бути також позбавлений виробничої премії частково чи повністю.

Можливість зменшення розміру премії або цілковитого її позбавлення, за яких обставин і на який проміжок часу встановлюється умовами преміювання, передбаченими Положенням про преміювання.

Положення про преміювання - складова частина діючої системи оплати праці на підприємстві і, як правило, затверджується як додаток до колективного договору. При цьому, як і колективний договір, зазначене Положення повинно бути погоджено з профспілковим чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, а за його відсутності - представниками трудящих, обраними й уповноваженими трудовим колективом.

Право збільшення (зменшення) розміру премії може надаватися Положенням про преміювання керівнику підприємства в односторонньому порядку або за погодженням з профспілковим органом. Рішення про зменшення розміру премій, у тому числі і у зв'язку з допущеними працівником виробничими упущеннями, керівник підприємства вправі прийняти одноосібно, якщо відповідним Положенням про преміювання не передбачено інше.

Зменшення розміру премії, що провадиться керівником підприємства на його розсуд і в межах компетенції, позбавлення премії повністю чи частково у зв'язку зі скоєнням працівником виробничого упущення, на думку

автора, має оформлятися наказом по підприємству, в якому слід зазначити підстави такого зменшення або позбавлення премії.

У випадку, коли Положенням про преміювання не передбачено виробничі упущення та інші порушення, за скоєння яких працівник позбавляється премії повністю або частково, виробничі премії повинні виплачуватися у повному розмірі, оскільки вони не є заходами заохочення, а згідно з Інструкцією зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Державного комітету статистики України від 13 січня 2004 р. № 5 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 січня 2004 р. за № 114/8713 належать до додаткової заробітної плати.

- "Працюю на підприємстві за трудовою угодою, що укладаємо щомісяця. Які записи вносяться до трудової книжки?"

Згідно з Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженої наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29 липня 1993 р. № 58, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 серпня 1993 р. за N 110 записи до трудової книжки про прийняття та звільнення роблять відповідно до укладених з працівниками письмових трудових договорів.

При цьому усі записи до трудової книжки вносяться власником або уповноваженим ним органом після видання наказу, але не пізніше тижневого строку, а в разі звільнення - в день звільнення, і мають точно відповідати тексту наказу (п. 2.4 Інструкції).

З кожним записом, що заноситься до трудової книжки, працівник має

бути ознайомлений під підпис в особистій картці (п. 2.5 Інструкції).

Консультацію надає головний спеціаліст з юридичних питань Боярського міськвиконкому Сидорук Євген Степанович

Який порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність інваліда?

Особа, яка визнана інвалідом третьої групи, але працює на умовах трудового договору (контракту) на підприємстві, в установі, організації незал-

ежно від форм власності та господарювання або у фізичної особи, згідно із ч. 1 ст. 6 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням" від 18.01.2001 р. N 2240, є особою, застрахованою в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням.

Листок непрацездатності такій особі видається відповідно до Інструкції про порядок видачі документів, що засвідчують тимчасову непрацездатність громадян, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13.11.2001 р. N 455.

Допомога по тимчасовій непрацездатності застрахованій особі, яка визнана інвалідом третьої групи, надається відповідно до ст. 2 Закону

України "Про розмір внесків на деякі види загальнообов'язкового державного соціального страхування" від 11.01.2001 р. N 2213, якою передбачено, що допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, виплачується застрахованим особам Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією (МСЕК) інвалідності, незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності.

Особливі умови видачі листка непрацездатності або обмеження періоду, за який надається допомога по тимчасовій непрацездатності застрахованій особі, яка визнана інвалідом третьої групи, чинним законодавством не передбачені.

Чи зараховують до трудового стажу період роботи на підприємстві, власник якого є платником єдиного податку?

Право на трудову пенсію мають працівники підприємств, установ, організацій, кооперативів будь-якої форми власності, але за умови, що такі підприємства чи установи стягують із заробітної платні своїх працівників страхові внески й пере-раховують їх до Пенсійного фонду України. Ця норма поширюється й на ті підпри-

ємства, котрі є платниками єдиного податку. Період роботи на такому підприємстві зараховують працівникові до трудового стажу, а одержану тут заробітну платню беруть за основу для обчислення величини пенсії.

(Статті 3 Закону України "Про пенсійне забезпечення" (№ 1788-ХІІ від 5 листопада 1991 р.).

З якого терміну в Україні призначають державні пенсії?

Пенсії за віком призначають від того дня, коли особа досягла пенсійного віку - за умови, що ця особа подала відповідну заяву до районного управління Пенсійного фонду за місцем проживання не пізніше ніж протягом 3 місяців від цієї дати. Якщо таке звернення подано пізніше, то пенсію призначають від дати його надходження.

Пенсію за інвалідністю призначають від того дня, коли органи медично-соціальної експертизи визнали особу інвалідом. При цьому відповідну заяву на пенсію потрібно подати не пізніше, ніж протягом 3 місяців після встановлення інвалідності. Пенсію в разі втрати годувальника призначають від дня виникнення права на

таку пенсію, тобто від дня смерті годувальника - за умови, що відповідну заяву на пенсію подано протягом 12 місяців від дня такої втрати. В іншому разі пенсію призначають від дати надходження заяви.

(Стаття 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення" (№ 1788-ХІІ від 5 листопада 1991 р.).

Медична служба цивільної оборони Києво-Святошинського району попереджає:

Увага, лептоспіроз!

Протягом 2007 року в районі зареєстровано три випадки захворювання на лептоспіроз. У двох випадках зараження відбулось під час купання та риболовлі, в третьому - захворювання спричинене вживанням яблук, контамінованих виділеннями гризунів. Найбільше випадків захворювання на лептоспіроз в Києво-Святошинському районі було зареєстровано в 1998 році - 10. Нагадаю, що один із випадків лептоспірозу виявлено у молодого чоловіка, який у власному погребі з'їв немите яблуко. Захворювання почалось як грип, хворий не звернувся вчасно за медичною допомогою, в результаті від ураження нирок він помер.

Лептоспіроз - це особливо небезпечно інфекційне захворювання з переважним ураженням нирок та печінки. Хворіють ним як люди, так і тварини. Серед тварин це захворювання може перебігати без клінічних проявів, а для людей, в більшості випадків, закінчується смертю, особливо при несвочасному зверненні за медичною допомогою.

Як здійснюється зараження?

Основним джерелом лептоспіру в природі є мишовидні

гризуни (щури, миші), від яких заражаються люди і свійські тварини. Для людини додатковим (крім гризунів) джерелом збудника хвороби є свині, велика рогата худоба, собаки та інші дикі та свійські тварини, які заразилися від гризунів. У тварин хвороба часто триває безсимптомно, у вигляді довготривалого носійства, при цьому лептоспіри у великій кількості виділяються з сечею в зовнішнє середовище. У відкритих водоймищах лептоспіри можуть виживати до одного місяця, у вологому ґрунті - до 270 діб, добре переносять морози, але швидко гинуть у кислому середовищі, миттєво - при кип'ятінні.

Люди заражаються лептоспірозом при купанні, рибальстві, як літньому, так і зимовому, споживанні зараженої лептоспірами води, харчових продуктів, особливо тих, що зберігаються в погребках, під час догляду за хворими тваринами. Існує професійний ризик захворювання у косарів, працівників ферм, ветеринарів, робітників м'ясопереробних підприємств та інших.

Із моменту зараження до початку хвороби проходить від 6 до 20 діб. Хвороба починається раптово (хворий точно може вказати початок свого захворювання). У здорової на вигляд людини з'являється гарячка з підвищен-

ням температури тіла до 38-40°, турбують сильний головний біль, а також біль м'язів усього тіла, особливо нижніх кінцівок, настільки, що людина не може встати на ноги. Це одне з найхарактерніших ознак захворювання. Інколи захворювання може починатися як ГРЗ. Якщо вчасно не звернутися до лікаря - виникають тяжкі ускладнення печінки і нирок, що можуть призвести до смерті. Смерть може настати вже через 5 діб від початку захворювання при тяжкому перебігу. У хворого на лептоспіроз кожний втрачений день зменшує шанси на виживання. Пам'ятаючи про це, хворому з високою температурою необхідно негайно звернутися до лікаря і лікуватися тільки у лікарні.

Як вберегтися від лептоспірозу?

Запобіжні заходи повинні бути спрямовані перш за все на ліквідацію джерела захворювання, а саме - знищення пацюків і мишей з метою попередження захворювання лептоспірозом як людей, так і тварин. При догляді за тваринами, як на фермі, так і вдома, необхідно кори-

стуватися спеціальним одягом (це рукавиці, халат, чоботи тощо).

Боротьба з гризунами, які є довготривалими носіями лептоспіру та виділяють їх із сечею в навколишнє середовище, повинна проводитися всіма доступними засобами (капкан, пастка, приманка). Вичерпну консультацію стосовно боротьби з гризунами ви можете отримати у відділенні профілактичної дезінфекції Києво-Святошинської районної санепідстанції (м. Боярка, вул. Вокзальна 2, тел.35-994).

Для запобігання передачі інфекції харчовим шляхом, не вживайте сирі води з неперевіраних джерел та відкритих водоймищ; не пийте некип'яченого молока. Необхідно також захищати продукти харчування від

доступу гризунів. Не вживайте овочі і фрукти немитими.

Не допускайте випасу великої рогатої худоби на берегах водоймищ та не ловіть рибу в заборонених місцях.

Дотримання засобів профілактики допоможе вам захиститися від небезпечного для здоров'я і життя захворювання.

Лікар-епідеміолог Києво-Святошинської райСЕС
О. В. Ковтун

ШКІДЛИВІ ЗВИЧКИ СКОРОЧУЮТЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ НЕ МЕНШ, ЯК НА 14 РОКІВ

Про своє здоров'я ми маємо дбати самі і навчити цього своїх дітей. Можна мати прекрасну спадковість та довгожителів у роду і разом з тим примудритися розтринькати цей багаж, вкорочуючи собі віку недбалістю до найбільшої цінності у житті - нашого здоров'я. А дотримання здорового способу життя є особливо актуальним для тих, хто проживає на території, що постраждала від Чорнобильської катастрофи.

Нагадуємо основні складові здорового способу життя: відсутність шкідливих звичок; раціональне харчування; режим дня; здоровий достатній сон; прогулянки на свіжому повітрі; фізичні вправи;

регулярний медичний огляд і дотримання порад лікаря; відсутність зловживання медикаментами; приязне ставлення до оточуючих; душевна рівновага; вміння розслабитися здоровим способом (релаксаційні вправи, прогулянки, заспокійлива музика тощо).

Вчені з Кембриджського університету провели дослідження і з'ясували, що тривалість життя людей, які мають шкідливі звички, скорочується на 14 років у порівнянні з тими, хто веде здоровий спосіб життя.

У дослідженні, що проводилося протягом 10 років, взяли участь 20 тисяч осіб. В результаті фахівці встановили, що фізичні вправи, помірне споживання алкоголю, включення в раціон овочів і фруктів, а також відмова від куріння дозволя-

ють історично продовжити життя, а саме, на 14 років.

Під спостереженням перебували люди у віці від 45 до 79 років, представники різних соціальних шарів суспільства, переважно такі, які не страждали на початок обстеження від раку чи серцевих захворювань.

Всі учасники наукового експерименту одержували по одному очку за утримання від куріння, помірне споживання алкоголю, включення в денний раціон 5-ти порцій різних фруктів або овочів, а також ведення активного способу життя.

Дослідники встановили, що для тих, хто набрав 4 очки, ризик смерті був набагато меншим, ніж у тих, хто не набрав жодного. Крім того, в 60-річній людині, яка не задовольнила жоден

із чотирьох критеріїв, і в 74-річній людині, яка вела здоровий спосіб життя, шанси померти виявилися рівними.

- "Відомо, що кожен окремий фактор - наприклад, відмова від куріння або фізичні вправи - продовжує життя. Однак їх спільний вплив дотепер ніколи не вивчався" - розповів керівник проекту, професор Кей Ті Кхо.

Було також встановлено, що вага людини або її соціальне походження не відігравали жодної ролі. Це значить, що більша частина населення може істотно поліпшити свій стан, трохи змінивши спосіб життя.

Інформаційно-аналітична служба ЦСПР

НЕ ПРОМІНЯЮ НА ІНШУ

Я є читачем газети "Боярка-Інформ" з перших її номерів. Нерідко сам подаю в газету статті та замітки з корисними порадами. Маю чималий досвід садовода-любителя, добре знаюся на природних прикметах. Ось і вирішив поділитися своїми знаннями та спостереженнями з читацькою аудиторією.

Співпрацюю з газетами "Новий день", "Київська правда", "Поради-ниця", іншими виданнями. Мені дуже подобається газета "Боярка-Інформ". У кожному номері завжди знаходиш щось корисне і цікаве для себе: перспективи розвитку міста, проблеми охорони здоров'я, культури та ін. У самій редакції буваю нерідко, зустрічаюся з її працівниками. Колектив, як на мене, підібрався дружній, злагоджений, з людей, які знають і люблять свою справу, володіють високою професійною культурою.

Мені вже пішов 84 рік. Воював на фронтах Великої Вітчизняної війни. Пройшов фронтними дорогами України і Білорусі. На фронті був двічі поранений, контужений і обморозив ноги. З дитинства був спостережливим, це не раз рятувало мене в критичних ситуаціях. Тому в людях, як правило, не помиляюся.

Хотілося б, аби газета частіше залучала до співпраці знаних садівників, городників, травознавців. Досвід цих людей міг би стати в нагоді багатьом людям.

Добре було б, якби газета частіше торкалася проблем інвалідів, ветеранів війни і праці, пенсіонерів. Адже чимало із них заслужили кращої участі, більш забезпеченої і щасливої старості.

Моє визнання газети "Боярка-Інформ" як доброго друга та порадирика, поділяють й мої друзі.

Василь Толстой, пенсіонер
4 лютого 2008 р.

Від редакції.

Толстой Василь Григорович, 1924 р.н., мешкає в м. Боярка (вул. Гоголя, 77). Шановний Василю Григоровичу! Ви є постійним

дописувачем нашої газети. Щиро Вам дякуємо за теплі слова на адресу колективу редакції і сподіваємося на подальшу співпрацю.

Нижче ми друкуємо пораду Василя Григоровича щодо збереження плодових дерев від заморозків.

Як вберегти дерева від весняних заморозків?

Дуже часто фруктові дерева весною примерзають від весняних холодів. Декілька років тому я чисто випадково знайшов спосіб збереження дерев від заморозків.

Восени дружина посадила навколо абрикоса цибулю. Після промер-

зання ґрунту я накрив цибулю шаром листя. Весною абрикос тривалий час не розквітав, на дереві не з'являлося листя, і я подумав, що воно засохло. Але через 10 днів, коли вже минули заморозки, абрикос зацвів.

У той рік всі абрикоси на Київщині, в тому числі і у Боярці, померзли, я ж зібрав 10 відер плодів.

Люди дивувалися, коли бачили, як рясно цвітуть ці теплолюбиві дерева.

З того часу я щороку взимку теплою стовбурі дерев минулорічним листям. Роблю це так. Восени згортаю на відстані 2-3 м. від дерева опале листя, тирсу або торф. Після січневих морозів теплою стовбурі, нашіпаючи листя, торф або тирсу на висоту 20-25 см. (в діаметрі 2-2,5 м.). Після цього обмотую стовбур плівкою або руберойдом ще на 20-25 см., щоб миші та зайці не пошкодили кору.

Цвіте сад трохи пізніше, коли вже настає стабільно тепла погода і розмерзається земля під листям, даючи влітку гарні врожаї смачних фруктів.

А ще я прищеплюю на червону горобину чорнопіщну. Вже на другий-третій рік горобина дає рясний врожай. Плоди мають прекрасні смакові та лікарські властивості, дуже корисні при діабеті. Прищеплював я на червоній горобині й різні сорти яблук. Приживались добре. Плоди менше пошкоджувала плодожерка і тля.

До редакції газети "БГ" звернувся пенсіонер Кіпич Михайло Несторович, який мешкає по вул. Рєпіна, 56.

Звертаю увагу міськвиконкому на те, що на перехресті вулиць Рєпіна та 50 років Жовтня трансформатор необлаштований. Огороджі немає, доступ до трансформатора вільний для будь-кого. Це загрожує життю людей. Прошу вжити відповідних заходів.

До редакції газети "БГ" звернувся мешканець будинку № 41 по вул. Маяковського.

- "Наш будинок заселився у квітні 1973 року. На відстані двох метрів від будинку росла величезна тополя. Пройшло 34 роки. Сьогодні та тополя стала загрозою для нашого будинку та його мешканців.

В непогоду вітер розгойдує топлю, з неї летять сухі гілки. Сьогодні вона вже вища нашого 5-ти повер-

хового будинку. Якщо, не дай Боже, тополя упаде - наробиць великого лиха.

26.06.2007 року ми звернулися до міської ради за допомогою (вх. Б 3/49 - 15692), але ні відповіді, ні вжитих заходів не дочекалися.

Сподіваємося, Тарасе Григоровичу, на Ваше втручання у вирішенні нашої проблеми"

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні землекористувачі!

У зв'язку з проведенням індексації грошової оцінки землі, Боярський міськвиконком просить отримати довідку про грошову оцінку земельної ділянки, що потрібна для перерахунку оплати за землю. Підставою для надання грошової оцінки є:

- копія свідоцтва заявника (юридична або фізична особа);
- копія документа, який надає підставу для користування землею;
- лист на ім'я міського голови про надання довідки.

Для отримання довідки звертатися до кабінету №10 міськвиконкому.

Міськвиконком

ДО УВАГИ ПЕНСІОНЕРІВ !

З 29.01. по 29.02. 2008 року, щовівторка, в приміщенні Боярської міської ради проводиться прийом громадян спеціалістами управління Пенсійного фонду України в Києво-Святошинському районі з питань пенсійного забезпечення.

Режим роботи:
З 9-00 до 16-00 години,
З 13-00 до 13-30 - обідня перерва

МЕРЕЖА АПТЕК ЗАПРОШУЄ БУХГАЛТЕРА ТА КАСИРА

Робота в м. Боярка

Досвід роботи не менше 2-х років

ОФІЦІЙНА З/П + ПРЕМІЯ

Тел.: (044) 587 5029; 8(068) 80 80 959

Медичний центр «ОДОС»

м. Боярка
вул. Молодіжна, 12/2

Стоматолог – терапевт
Стоматолог – протезист
Стоматолог – хірург
Стоматолог-ортодонт
Офтальмолог

Кардіолог | Понеділок – Субота
Масажист | з 9.00 до 19.00

Ми гарантуємо швидке та якісне виконання робіт

e-mail: odos@ukr.net | Запис на прийом за тел. (298) 43-671

ОГОЛОШЕННЯ

Боярському КП "Комунсервіс" на постійну роботу потрібен головний бухгалтер.

Довідки за тел. 41-170

Газета Боярської міської ради
Реєстраційне свідоцтво КІ № 971
від 23.10.2006 р.

Головний редактор
Марина Смірнова

Верстка
Михайла Бурмістенка

Адреса редакції: Україна, 08154,
Київська обл.,
м. Боярка,
вул. Молодіжна, 77, другий поверх.
Телефон редакції 47-079.
E-mail: boyarka-inform@ukr.net

Відповідальність за достовірність публікацій в газеті несуть автори та рекламодавці

Передрук матеріалів без письмової згоди редакції заборонено.

Газету надруковано в друкарні ТОВ "Поліпринт" на замовлення КП "ІА "Боярка-інформ".

Загальний тираж 4000 прим.